વિક્રમ સંવત-૨૦૩૬, શ્રાવણ વદ-૭, સોમવાર, તા. ૧-૯-૧૯૮૦
વચનામૃત-૩૫૨, ૩૫૩. પ્રવચન નં. ૨૨

'દ્રવ્યસે પરિપૂર્ણ મહાપ્રભુ હૂં, ભગવાન હૂં, કૃતકૃત્ય હૂં' ઐસા માનતે હોને પર ભી 'પર્યાયમેં તો મૈં પામર હૂં' ઐસા મહામુનિ ભી જાનતે હૈં.

ગણધરદેવ ભી કહતે હૈં કિ 'હે જિનેન્દ્ર! મૈં આપકે જ્ઞાનકો નહીં પા સકતા. આપકે એક સમયકે જ્ઞાનમેં સમસ્ત લોકાલોક તથા અપની ભી અનંત પર્યાયેં જ્ઞાત હોતી હૈં. કહાં આપકા અનંત-અનંત દ્રવ્ય-પર્યાયોંકો જાનનેવાલા અગાધ જ્ઞાન ઔર કહાં મેરા અલ્પ જ્ઞાન! આપ અનુપમ આનંદરૂપ ભી સંપૂર્ણયતયા પરિણમિત હો ગયે હૈં. કહાં આપકા પૂર્ણ આનંદ ઔર કહાં મેરા અલ્પ આનંદ! ઈસી પ્રકાર અનંત ગુણોંકી પૂર્ણ પર્યાયરૂપસે આપ સંપૂર્ણતયા પરિણમિત હો ગયે હો. આપકી ક્યા મહિમા કરેં? આપકો તો જૈસા દ્રવ્ય વૈસી હી એક સમયકી પર્યાય પરિણમિત હો ગયી હૈ, મેરી પર્યાય તો અનંતવેં ભાગ હૈ.'

ઈસ પ્રકાર પ્રત્યેક સાધક, દ્રવ્ય-અપેક્ષાસે અપનેકો ભગવાન માનતા હોને પર ભી, પર્યાય અપેક્ષાસે-જ્ઞાન, આનંદ, ચારિત્ર, વીર્ય ઇત્યાદિ સર્વ પર્યાયોંકી અપેક્ષાસે-અપની પામરતા જાનતા હૈ. ૩૫૨.

વચનામૃત-૩૫૨. '**દ્રવ્યસે...**' મુખ્ય બાત ઉઠાયી હૈ. દ્રવ્ય અર્થાત્ વસ્તુ અનાદિઅનંત, જો પર્યાય એક સમયકી પલટતી હૈ ઉસકે પીછે દ્રવ્ય ત્રિકાલ અપલટતા હૈ. ઐસા જો દ્રવ્ય-વસ્તુ '**દ્રવ્યસે પરિપૂર્ણ...**' દ્રવ્યસે તો મૈં પરિપૂર્ણ હૂં. '**મહાપ્રભુ હૂં,...**' આહાહા..! દ્રવ્યસે-પદાર્થસે-વસ્તુસે-ચૈતન્ય જ્ઞાયક પદાર્થસે-જ્ઞાયકભાવસે તો મૈં પરિપૂર્ણ મહાપ્રભુ હૂં. આહાહા..! પ્રત્યેક આત્માકો ઐસા હૈ. પ્રત્યેક પ્રભુ, ઉસકા જો દ્રવ્ય હૈ વહ મહાપ્રભુ પરિપૂર્ણ હૈ. પરિપૂર્ણ હૈ ઔર મહાપ્રભુ હૈ. આહાહા..! યહાં તો અપની બાત કહી હૈ ન. હૂં. '**દ્રવ્યસે પરિપૂર્ણ મહાપ્રભુ હૂં,...**' છું. ઐસે ધર્મી-સમ્યગ્દૃષ્ટિકો યહ ભાવના કરની. આહાહા..!

'**ભગવાન હૂં,...**' દ્રવ્યસે તો ભગવાન હૂં. ભગવાન ઔર મેરે દ્રવ્યમેં કોઈ ફર્ક નહીં હૈ. આહાહા..! '**કૃતકૃત્ય હૂં...**' દ્રવ્યસે તો કૃતકૃત્ય હૂં. કુછ કરને જૈસા હૈ, ઐસા દ્રવ્યમેં નહીં હૈ. વહ તો પર્યાયમેં હૈ. યહ તો કૃતકૃત્ય હૈ. સબ કાર્ય પૂરે કિયે હૈં. સબ ગુણોંકી શક્તિ પૂરી હી હૈ. શક્તિ. આહાહા..! ઐસા મૈં કૃતકૃત્ય હૂં. ઈસ

પ્રકાર સાધક જીવકો યહ ભાવના કરની. આહાહા..! '**કૃતકૃત્ય હૂં, ઐસા માનતે હોને પર ભી...**' ઐસા માનતે હોને પર ભી '**પર્યાયમેં તો મૈં પામર હૂં.**' આહાહા..! પર્યાય કહાં સર્વજ્ઞકી પર્યાય ઔર કહાં મેરી પર્યાય. અનંતગુના ફેર હૈ. પર્યાયમેં મૈં પામર હૂં. દ્રવ્યસે પ્રભુ હૂં, પર્યાયસે પામર હૂં. આહાહા..! ક્યોંકિ પર્યાયમેં જબ તક પરિપૂર્ણતા નહીં હોતી, જબ તક પરિપૂર્ણ નહીં હોતી તબ તક પામરતા હૈ. આહાહા..! '**ઐસા માનતે હોને પર ભી પર્યાયમેં તો મૈં પામર હૂં.**' આહાહા..! '**ઐસા મહામુનિ ભી જાનતે હૈં.**' ઐસા મહામુનિ ગણધર ચાર જ્ઞાન ઔર ચૌદહ પૂર્વકી અંતર્મુહૂર્તમેં રચના કરનેવાલે, ચાર જ્ઞાન ઔર ચૌદહ પૂર્વકી અંતર્મુહૂર્તમેં રચના કરનેવાલે ગણધર ભી ઐસા માનતે હૈં, ઐસા મહામુનિ ભી માનતે હૈં. ઈસલિયે કહા કિ, મહામુનિ કૌન? '**ગણધરદેવ ભી કહતે હૈં...**' આહાહા..!

અપની અંતરકી સનાતન વસ્તુ અનાદિઅનંત ધ્રુવકી મહિમા કભી આયી નહીં. સનાતન પરમ સત્ય, ઉસકા ભંડાર અંદરમેં ભરા હૈ. ઉસકી મહિમા, માહાત્મ્ય કભી આયા નહીં. પર્યાય પર અનાદિસે ખેલ કિયા. આહા..! અનાદિસે પર્યાય પર ખેલ કિયા. પરંતુ પર્યાયકે સિવા અંદર વસ્તુ ભગવાન પરિપૂર્ણ હૈ, ઉસ પર દૃષ્ટિ દી નહીં.

'**ગણધરદેવ ભી કહતે હૈં કિ 'હે જિનેન્દ્ર!'** હે પરમાત્મા! '**મૈં આપકે જ્ઞાનકો નહીં પા સકતા.**' આપકે જ્ઞાનકો નહીં પા સકતા. આપકે જ્ઞાનકી પરિપૂર્ણતા કોઈ અચિંત્ય મહિમા (હૈ). સર્વજ્ઞકી પર્યાય, ઐસી ભાષા ભલે બોલે, પરંતુ સર્વજ્ઞ એક સમયમેં કોઈ ચમત્કારિક વસ્તુ હૈ કિ અપને સિવા સર્વ લોકાલોક ભી (જાને), સ્વયં સ્વયંકો ભી જાને ઔર ઉસકો ભી જાને. ઐસી કોઈ તાકત પર્યાયકી તાકત (હૈ). હે નાથ! આપકી પર્યાયકી તાકતકે આગે.. આહાહા..! '**મૈં આપકે જ્ઞાનકો નહીં પા સકતા.**' આપકે જ્ઞાનકી પરિપૂર્ણતા મૈં પા સકતા નહીં. આહાહા..! દ્રવ્ય સ્વરૂપ ભગવાન પરિપૂર્ણ આત્મા કૃતકૃત્ય, ઉસકો મૈંને પાયા. પરંતુ આપકી પર્યાય જો ભગવાનપર્યાય હૈ, ઉસકો તો મૈં નહીં પા સકતા. અભી મેરી પર્યાયમેં પામરતા હૈ. આહાહા..!

નૌંવી ગ્રૈવેયક મિથ્યાદૃષ્ટિ હોકર ગયા. બહુત ક્રિયા કી ઔર બહુત ક્રિયા ઐસા માના. બહુત કિયા ઐસા માના. તબ જ્ઞાની કહતે હૈં કિ મૈં તો અભી પર્યાયમેં અનંતવે ભાગમેં હૂં. કહાં પરમાત્મા ઔર કહાં મૈં! સ્વામી કાર્તિકેયમેં યહ ગાથા હૈ. કાર્તિકેયાનુપ્રેક્ષા ગ્રંથ હૈ, ઉસમેં એક ગાથા હૈ. સમકિતી અપનેકો દ્રવ્યસે તો પ્રભુકે રૂપમેં સ્વીકારતે હૈં, પર્યાયમેં પામરતા માનતે હૈં. અરે..! મુજે બહુત કરના બાકી હૈ. મુજે બહુત કરના (બાકી હૈ). દ્રવ્ય-ઓરકી વૃત્તિ ઝુકાવવાલી દશા, બહુત કરની હૈ. મુજે બહુત બાકી હૈ. આહા..! મુનિ ભી ઐસા કહતે હૈં. દ્રવ્યદૃષ્ટિસે ભલે મૈં પરિપૂર્ણ હૂં, મહાપ્રભુ

હૂં, કૃતકૃત્ય હૂં. પરંતુ પર્યાયમેં અભી મુજે બહુત કરના બાકી હૈ. મુનિ હુએ તો ભી. તીન કષાયકા નાશ (હુઆ હૈ). ગણધર ચાર જ્ઞાન ઔર ચૌદહ પૂર્વકી રચના અંતર્મુહૂર્તમેં કરનેવાલે, વે ભી ઐસા માનતે હૈં કિ પ્રભુ! આપકી પર્યાય કરનેમેં મૈં અભી પામર હૂં. આહાહા..! મુજે બહુત કરના બાકી હૈ. કહાં કેવલજ્ઞાન ઔર કહાં મતિજ્ઞાન. આહાહા..!

ધવલમેં લિયા હૈ, કિ જહાં સમ્યક્ મતિજ્ઞાન હુઆ, (વહ) કેવલજ્ઞાનકો બુલાતા હૈ. ઐસી ભાષા હૈ, કેવલજ્ઞાનકો બુલાતા હૈ, અરે..! પ્રભુ! આઓ. મૈં અલ્પ જ્ઞાનમેં કબ તક રહૂં? મેરી ચીજ પ્રભુ મહાપ્રભુ ઔર પર્યાયમેં પામરતા, મૈં કબ તક રહૂં? આહાહા..! પ્રભુતા પૂર્ણતા મહાપ્રભુ હૂં. વહ તો શક્તિ-વસ્તુકે સ્વભાવસે મહાપ્રભુ હૂં. પરંતુ પર્યાયમેં, પ્રભુ!

હું પામર શું કરી શકું એવો નથી વિવેક,
ચરણ શરણ ધીરજ નથી મરણ સુધીની છેક.

યહ શ્રીમદ્મેં આતા હૈ. મરણ પર્યંત મુજમેં પૂર્ણ સ્થિરતા આવે, ઐસી મુજમેં અભી પામરતા હૈ. આહાહા..! યહાં તો સાધારણ કુછ કરે તો ઐસા હો જાય કિ બહુત કિયા. આહાહા..! બહુત અનંત બાકી હૈ, ભાઈ! ચાર જ્ઞાન ઉત્પન્ન હો તો ભી અનંતવેં ભાગમેં અભી હુઆ, અભી તો અનંતગુના બાકી હૈ. આહા..! યદિ ઐસી દૃષ્ટિ હો તો ઉસે પર્યાયમેં દીનતા રહે, અભિમાન ન આયે. આહાહા..! મૈં જાનતા હૂં, મૈંને બહુત શાસ્ત્ર પઢે હૈં, ઐસા પર્યાયમેં અભિમાન ન આયે. આહાહા..!

'**આપકે એક સમયકે જ્ઞાનમેં...**' હે જિનેન્દ્રદેવ! '**આપકે એક સમયકે જ્ઞાનમેં સમસ્ત લોકાલોક તથા અપની અનંતી પર્યાયેં...**' ક્યા કહા? દેખો! ક્યોંકિ પ્રત્યેક દ્રવ્યમેં પ્રગટરૂપ અનંતી પર્યાયેં હોતી હૈં. અલ્પજ્ઞ પ્રાણીકો ભી અલ્પ અનંત પર્યાય રહતી હૈ. પર્યાયકી સંખ્યા તો અનંત હૈ, પરંતુ ઉસકી સામર્થ્યતા અપૂર્ણ હૈ. આહાહા..! સમકિતીકો ભી અનંતી પર્યાય, જિતને ગુણ હૈ ઉતની પર્યાય પ્રગટ હૈ. આહાહા..! એક પર્યાય નહીં, અકેલા સામાન્ય નહીં. સામાન્ય ત્રિકાલ જો કૃતકૃત્ય પ્રભુ તો ત્રિકાલ ધ્રુવ (હૈ). પરંતુ ઉસકા સ્વીકાર કરનેવાલી વર્તમાન એક સમયમેં અનંતી પર્યાયેં હૈં. અનંતી.. અનંતી.. અનંતી.. આહાહા..! સમય એક, પરંતુ પર્યાય અનંતી.. અનંતી.. અનંતી હૈ. જિતને ગુણ હૈં, ઉતની પર્યાયેં હૈં. પરંતુ ઉસ પર્યાયમેં પામરતા હૈ.

'**જ્ઞાનમેં સમસ્ત લોકાલોક તથા અપની અનંતી પર્યાયેં...**' અનંત પર્યાય લી ન? પ્રગટ અનંતી પર્યાય હૈ. કેવલજ્ઞાનીકો ભી અનંતી પ્રગટ પર્યાયેં હૈં. આહાહા..! અરે..! નિગોદકા જીવ લો. એક શરીરમેં અનંત જીવ, ફિર ભી ઉસકી પ્રગટ પર્યાય

અનંત હૈ. બરાબર હૈ? આહાહા..! ક્યોંકિ ગુણ અનંત હૈં. તો પર્યાય ભી બાહર અનંત પ્રગટ હૈ. અનંત પર્યાય બિનાકા કોઈ દ્રવ્ય કભી હોતા હી નહીં. આહાહા..! નિગોદમેં અક્ષરકે અનંતવેં ભાગમેં વિકાસ હૈ. ફિર ભી પર્યાયકી સંખ્યા અનંત હૈ. આહાહા..! ક્યોંકિ ગુણ અનંત હૈં. ભલે હિન હૈ, કમજોર હૈ, પરંતુ પર્યાયકી સંખ્યા અનંત હૈં. આહાહા..! ક્યોંકિ પ્રત્યેક દ્રવ્યમેં સામાન્ય ગુણ જો અનંત હૈં, તો ઉસકી વિશેષ પર્યાય બિના વહ સામાન્ય રહતા નહીં. આહાહા..! નિગોદમેં અનંતી પર્યાય, અનંતી.

યહાં તો કહતે હૈં, હે નાથ! '**કહાં આપકા અનંત-અનંત દ્રવ્ય-પર્યાયોંકો જાનનેવાલા અગાધ જ્ઞાન ઔર કહાં મેરા અલ્પ જ્ઞાન!**' આહાહા..! વિશેષમેં પ્રભુ! બહુત ફર્ક હૈ. સામાન્યમેં આપ (ઔર મૈં) સમાન હૈં. સામાન્ય અર્થાત્ દ્રવ્ય સ્વભાવ, ગુણ સ્વભાવ-શક્તિ સ્વભાવ, સત્કા ત્રિકાલી સનાતન સત્ત્વ, યહ સમાન હૈ. યહ પ્રત્યેક પ્રાણી-પ્રત્યેક આત્માકા સમાન હૈ. નિગોદસે લેકર સિદ્ધ, સબકા સમાન હૈ. આહાહા..! પર્યાયમેં બહુત ફર્ક હૈ. આહા..! હૈ પર્યાય ભલે અનંતવી સંખ્યા, પરંતુ ઉસ પર્યાયમેં પ્રભુ! આપકે આગે મૈં અલ્પ હૂં. ઐસા ગણધરદેવ કહતે હૈં. '**અગાધ જ્ઞાન ઔર કહાં મેરા અલ્પ જ્ઞાન!**'

'**આપ અનુપમ આનંદરૂપ ભી...**' અનુપમ આનંદરૂપ ભી '**સંપૂર્ણતયા પરિણમિત હો ગયે હૈં.**' ક્યા કહતે હૈં અબ? આનંદકે સાથ મિલાન કરતે હૈં. આહા..! આપ અનુપમ-ઉપમા ન દે સકે ઐસા કોઈ અતીન્દ્રિય આનંદ.. આહાહા..! દ્રવ્યકા સ્વભાવ જો અતીન્દ્રિય આનંદ, ઉસ આનંદરૂપ ભી સંપૂર્ણતયા પરિણમિત હો ગયે હૈં. આનંદ ભી આપકો સંપૂર્ણ પરિણમિત હો ગયા હૈ. અનંતી પર્યાયમેં આનંદ ભી એક પર્યાય હૈ. ભગવાનમેં અનંતી પર્યાય પ્રગટ હુયી, ઉસમેં આનંદ ભી એક પર્યાય હૈ. આનંદ એક પર્યાય સંપૂર્ણ પ્રગટ હુયી હૈ. આહાહા..! '**સંપૂર્ણતયા પરિણમિત હો ગયે હૈં. કહાં આપકા પૂર્ણ આનંદ...**' આહાહા..! પ્રભુ! આપકા કહાં પૂર્ણ આનંદ '**ઔર કહાં મેરા અલ્પ આનંદ!**' આહાહા..! અતીન્દ્રિય આનંદ તો હૈ. પ્રગટ અનંતી પર્યાય હૈ. ઉસમેં આનંદ ભી પ્રગટ પર્યાય હૈ. આહાહા..! કહાં મેરા અલ્પ આનંદ ઔર કહાં આપકા પૂર્ણ આનંદ. આહાહા..! ઈતની નરમાઈ, નિર્માનતા. અભિમાન ન આનેકી યહ ચીજ હૈ. મેરી પર્યાયમેં ઔર પ્રભુ! આપકી પર્યાયમેં અનંતગુના ફર્ક હૈ. અનંતગુની પર્યાય આપમેં હુયી હૈં. આનંદ ભી આપકા પૂર્ણ આનંદ હુઆ. પ્રત્યેક પર્યાય પૂર્ણ હો ગયી હૈ. ઉસમેં એક આનંદ નામકી પર્યાય ભી આપકી પૂર્ણ હો ગયી હૈ. આહાહા..! સમજમેં આયા?

પ્રભુકો તો અનંત ગુણકી અનંતી પર્યાયેં પ્રગટ પૂર્ણ હો ગયી હૈ. નિગોદમેં એક જીવકો અનંત ગુણકી અનંતી પર્યાયેં પ્રગટ હૈં. પરંતુ અક્ષરકે અનંતવે ભાગમેં. આહાહા..! બહુત અલ્પ. ઔર કહાં પરમાત્મા! ઉનકી પર્યાય. પર્યાય બિનાકા દ્રવ્ય તો કભી હોતા નહીં. આહાહા..! વિશેષ બિના અકેલા સામાન્ય તો કભી હોતા નહીં. વિશેષ પર્યાય નિગોદમેં ભી અનંતી હૈ ઔર કેવલજ્ઞાનકી અનંતી હૈ. સંખ્યાસે અનંતી, પરંતુ સામર્થ્યમેં અનંતગુના ફર્ક. આહાહા..! કહાં પ્રભુ મેરા આનંદ ઔર કહાં પ્રભુ આપકા આનંદ! આહાહા..!

'**કહાં આપકા પૂર્ણ આનંદ ઔર કહાં મેરા અલ્પ આનંદ! ઈસી પ્રકાર અનંત ગુણોંકી પૂર્ણ...**' જૈસે આનંદકી એક પર્યાય ભી મેરી અલ્પ ઔર આપકી અનંત, વૈસે સબ પર્યાય આપકી અનંત (પ્રગટ હો ગયી હૈ). હૈ? '**ઈસી પ્રકાર અનંત ગુણોંકી પૂર્ણ પર્યાયરૂપસે આપ સંપૂર્ણતયા પરિણમિત હો ગયે હો.**' પર્યાયમેં પરિણમિત હો ગયે હૈં. આહાહા..! યહ પરમાત્મા! એક દ્રવ્ય, હાં! એક દ્રવ્ય આત્મા. ઐસે-ઐસે અનંત પરમાત્મા. આહાહા..! '**આપકી ક્યા મહિમા કરેં?**' પૂર્ણ પર્યાયરૂપસે આપ સંપૂર્ણતયા પરિણમિત હો ગયે હો. આહાહા..! '**આપકી ક્યા મહિમા કરેં? આપકો તો જૈસા દ્રવ્ય વૈસી હી એક...**' આપકો તો જૈસા દ્રવ્ય-વસ્તુ (હૈ) '**વૈસી હી એક સમયકી પર્યાય પરિણમિત હો ગયી હૈ.**' આહા..! પૂર્ણ. ઐસા કહતે હૈં. જૈસા દ્રવ્ય હૈ, વૈસી હી એક સમયકી પર્યાયમેં પરિપૂર્ણ પરિણમિત હો ગયી હૈ. ભલે એક સમય હો. આહાહા..! દ્રવ્ય હૈ વહ તો અનંત.. અનંત.. અનંત.. અનંત.. ગુણોંકા પિંડ (હૈ). પરંતુ જૈસા દ્રવ્ય હૈ, જિતને અનંત ગુણ હૈં, ઉતની પ્રગટ પર્યાય પરિણમિત હો ગયી હૈ. અનંતી પર્યાયેં ભગવાનકો પરિણમિત હો ગયી હૈં. આહાહા..! યહ અરિહંતકા રૂપ. ણમો અરિહંતાણં બોલે, પરંતુ ઉનકો ગુણ કિતને, પર્યાય કિતની, પર્યાયકા સામર્થ્ય કિતના, વહ માલૂમ નહીં. આહાહા..!

'**મેરી પર્યાય તો અનંતવેં ભાગ હૈ.**' આહાહા..! અનંતવે ભાગ હૈ. આહાહા..! આપકો જો આનંદકી પૂર્ણ પર્યાય હો ગયી, ઉસસે તો મેરી આનંદકી પર્યાય અલ્પ હૈ, પરંતુ સબ પર્યાય, આનંદકે સાથ જિતની પર્યાય અનંત ગુણકી હૈ, સબ આપકી પૂર્ણ હૈ ઔર મેરી અલ્પ હૈ. મેરી ભી સબ ગુણકી પર્યાય તો હૈ, (લેકિન) અલ્પ હૈ. ક્યોંકિ દ્રવ્ય હૈ વહ કભી પર્યાય બિના નહીં રહતા. તો મેરેમેં પર્યાય હૈ, પરંતુ પ્રભુ! આપકે આગે તો અનંતવે ભાગ હૈ. આહાહા..! સંખ્યાસે અનંત, સામર્થ્યસે અલ્પ. આહાહા..! પ્રભુકા પર્યાયકા સામર્થ્ય અનંત, સંખ્યા ભી અનંત. પર્યાય અનંત ઔર ઉનકી એક-એક પર્યાયકા સામર્થ્ય ભી અનંત. આહાહા..! યહ અરિહંત, જિનેન્દ્ર

દેવ! આહાહા..!

'**ઈસ પ્રકાર પ્રત્યેક સાધક...**' પ્રત્યેક સાધક. ચૌથે ગુણસ્થાનસે લેકર પ્રત્યેક સાધક. '**દ્રવ્ય-અપેક્ષાસે અપનેકો ભગવાન માનતા હોને પર ભી,...**' આહાહા..! વસ્તુ અપેક્ષાસે અપનેકો ભગવાન માનતા હોને પર ભી. આહાહા..! સાધકજીવ-મોક્ષકા સાધકજીવ-મોક્ષમાર્ગકા સાધકજીવ-અપનેકો.. આહાહા..! ભગવાન માનતા હોને પર ભી. દ્રવ્યસે તો મૈં ભગવાન પરિપૂર્ણ હૂં. '**પર્યાય-અપેક્ષાસે જ્ઞાન, આનંદ, ચારિત્ર, વીર્ય ઈત્યાદિ...**' ઈત્યાદિ અનંત-અનંત પર્યાય પ્રભુ! આહાહા..! આપકે દ્રવ્ય-ગુણકી બાત તો ક્યા કરની! ક્યોંકિ દ્રવ્ય-ગુણ તો મેરા ભી ઐસા હૈ. આહાહા..! લેકિન પર્યાય પ્રગટ હુયી, ઉસકા ક્યા કહના? આપકી પર્યાય પ્રભુ! અનંતગુની પ્રગટ હો ગયી હૈ. આહાહા..! '**સર્વ પર્યાયોંકી અપેક્ષાસે-અપની પામરતા જાનતા હૈ.**' કૌન? સાધક. પ્રત્યેક સાધક. ચૌથે, પાંચવે, છઠ્ઠે. બાદમેં તો ધ્યાનમેં હોતા હૈ. આહાહા..!

આત્મજ્ઞાન હુઆ, આત્માકો ભગવાન માના. પરંતુ પર્યાયમેં તો પામરતા માની. આહાહા..! પ્રત્યેક સાધક ઈસ પ્રકાર અપનેકો દ્રવ્યસે ભગવાન, પર્યાયસે પામર (માનતા હૈ). આહાહા..! યહ શ્લોક સ્વામી કાર્તિકેયમેં હૈ. મૂલ શ્લોક. સાધકજીવ અપનેકો પરિપૂર્ણ પ્રભુ માનતે હૈં, દ્રવ્ય-અપેક્ષાસે. આહાહા..! વસ્તુ-અપેક્ષાસે તત્ત્વકા જો સત્ હૈ, ચૈતન્ય સત્ હૈ, સત્ હૈ, વહ સત્ હૈ તો પરિપૂર્ણ હૈ. આહાહા..! ભલે અનંત ગુણ હૈં, પરંતુ અનંત ગુણ સત્ પરિપૂર્ણ હૈ. દ્રવ્ય-અપેક્ષાસે પ્રત્યેક જીવમેં. પર્યાયમેં પામરતામેં ફર્ક હૈ. આહાહા..! અરે..! ઉસને કબ ઉસકા વિચાર કિયા હૈ કિ મૈં ક્યા હૂં? મેરી સત્તા અનંત. ભગવાનકી સત્તા હૈ વૈસી મેરી હૈ. પરમાત્માકી દ્રવ્યકી જૈસી સત્તા હૈ, ઐસી સત્તા મેરી હૈ. ઐસા હી સત્ત્વ મેરા હૈ. પર્યાયમેં મેરી પામરતા હૈ, યહ મૈં જાનતા હૂં. આહાહા..!

'**સર્વ પર્યાયોંકી અપેક્ષાસે-અપની પામરતા જાનતા હૈ.**' દેખો! '**આનંદ, ચારિત્ર, વીર્ય ઈત્યાદિ સર્વ પર્યાયોંકી...**' અનંતી પર્યાયકે આગે.. આહાહા..! ઉસકી અપેક્ષાસે '**અપની પામરતા જાનતા હૈ.**' આહાહા..! દ્રવ્ય ઔર પર્યાય, બસ દો. દૂસરી કોઈ ચીજ તો મેરેમેં હૈ નહીં. આહા..! દો સિવા તીસરી ચીજ તો યહાં હૈ નહીં. દોમેં એક પ્રભુ હૈ ઔર એક પામર હૈ. આહાહા..! અનંત-અનંત ગુણ, જિસકી સંખ્યાકા પાર નહીં, ઉતની પર્યાય પ્રગટ હૈ. જિતને ગુણ હૈં, ઉતની પર્યાય પ્રગટ હૈ. અનંતી પર્યાય પ્રગટ હૈ. સામાન્ય ત્રિકાલ જો અનંત ગુણરૂપ હૈ, ઉસકી અનંતી પર્યાય સબ જીવકો પ્રગટ હૈ. અજ્ઞાનીકો ભી અનંતી પર્યાય પ્રગટ હૈ. આહાહા..! પરંતુ વિપરીત. માન્યતા વિપરીત. મૈં પરકા કર્તા હૂં, પરસે મુજે લાભ હોતા હૈ, પરકો મૈં લાભ

દે સકતા હૂં. આહાહા..! પરકો લાભ નહીં દે સકતા? આહા..! તો શાસ્ત્ર ક્યોં કહને? કૌન કહતા હૈ? પ્રભુ! ઉસ વક્ત ભાષાકી પર્યાય હોનેકી હૈ તો હોતી હૈ. આત્માસે હોતી નહીં. આહાહા..! જિસ સમય જે ભાષાકી વર્ગણા, જિસ પ્રકાર પરિણમિત હોનેવાલી હૈ ઉસ સમય ઉસ રૂપ પરિણમતી હૈ. આહાહા..! આત્મા ઉસ જડકી પર્યાયકા કર્તા નહીં. હાં, વહ અનંતી-અનંતી પર્યાયકા જાનનેવાલા હૈ. જાનનેમેં કમી કુછ નહીં, કર્તામેં એક રાગકા ભી કર્તા નહીં. રાગકે કણકા ભી કર્તા નહીં. આહાહા..! ઐસી બાત. આહાહા..! '**अपनी पामरता जानता है.**' આહા..! ૩૫૨ (પૂરા હુઆ). ૩૫૩. હૈ ન ૩૫૩?

સર્વોત્કૃષ્ટ મહિમાકા ભંડાર ચૈતન્યદેવ અનાદિઅનંત પરમપારિણામિકભાવમેં સ્થિત હૈ. મુનિરાજને (નિયમસારકે ટીકાકાર શ્રી પદ્મપ્રભમલધારીદેવને) ઈસ પરમપારિણામિકભાવકી ધ્રુવ લગાયી હૈ. યહ પંચમ ભાવ પવિત્ર હૈ, મહિમાવંત હૈ. ઉસકા આશ્રય કરનેસે શુદ્ધિકે પ્રારંભસે લેકર પૂર્ણતા પ્રગટ હોતી હૈ.

જો મલિન હો, અથવા તો અંશતઃ નિર્મલ હો, અથવા જો અધૂરા હો, અથવા જો શુદ્ધ એવં પૂર્ણ હોને પર ભી સાપેક્ષ હો, અધ્રુવ હો ઔર ત્રૈકાલિક-પરિપૂર્ણ-સામર્થ્યવાન ન હો, ઉસકે આશ્રયસે શુદ્ધતા પ્રગટ નહીં હોતી; ઈસલિયે ઔદયિકભાવ, ક્ષાયોપશમિકભાવ, ઔપશમિકભાવ ઔર ક્ષાયિકભાવ અલંબનકે યોગ્ય નહીં હૈ.

જો પૂરા નિર્મલ હૈ, પરિપૂર્ણ હૈ, પરમ નિરપેક્ષ હૈ, ધ્રુવ હૈ ઔર ત્રૈકાલિક-પરિપૂર્ણ-સામર્થ્યમય હૈં-ઐસે અભેદ એક પરમપારિણામિકભાવકા હી-પારમાર્થિક અસલી વસ્તુકા હી-આશ્રય કરને યોગ્ય હૈ, ઉસીકી શરણ લેને યોગ્ય હૈ. ઉસીસે સમ્યગ્દર્શનસે લેકર મોક્ષ તકકી સર્વ દશાએં પ્રાપ્ત હોતી હૈં.

આત્મામેં સહજભાવસે વિદ્યમાન જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, આનંદ ઈત્યાદિ અનંત ગુણ ભી યદ્યપિ પારિણામિકભાવરૂપ હી હૈં તથાપિ વે ચેતનદ્રવ્યકે એક-એક અંશરૂપ હોનેકે કારણ ઉનકા ભેદરૂપસે અવલંબન લેને પર સાધકકો નિર્મલતા પરિણમિત નહીં હોતી.

ઈસલિયે પરમપારિણામિકભાવરૂપ અનંતગુણસ્વરૂપ અભેદ એક ચેતનદ્રવ્યકા હી-અખંડ પરમાત્મદ્રવ્યકા હી-આશ્રય કરના, વહીં દૃષ્ટિ દેના, ઉસીકી શરણ લેના, ઉસીકા ધ્યાન કરના, કિ જિસસે અનંત નિર્મલ પર્યાયેં સ્વયં ખિલ ઉઠેં.

ઈસલિયે દ્રવ્યદૃષ્ટિ કરકે અખંડ એક જ્ઞાયકરૂપ વસ્તુકો લક્ષમેં લેકર ઉસકા અવલંબન કરો. વહી, વસ્તુકે અખંડ એક પરમપારિણામિકભાવકા આશ્રય હૈ. આત્મા અનંત ગુણમય હૈ, પરંતુ દ્રવ્યદૃષ્ટિ ગુણોંકે ભેદોંકા ગ્રહણ નહીં કરતી, વહ તો એક અખંડ ત્રૈકાલિક વસ્તુકો અભેદરૂપસે ગ્રહણ કરતી હૈ.

યહ પંચમ ભાવ પાવન હૈ, પૂજનીય હૈ. ઉસકે આશ્રયસે સમ્યગ્દર્શન હોતા હૈ, સચ્ચા મુનિપના આતા હૈ, શાંતિ ઔર સુખ પરિણમિત હોતા હૈ, વીતરાગતા હોતી હૈ, પંચમ ગતિકી પ્રાપ્તિ હોતી હૈ. ૩૫૩.

૩૫૩. '**सर्वोत्कृष्ट महिमाका भंडार...**' આહાહા..! સર્વોત્કૃષ્ટ-સર્વસે ઉત્કૃષ્ટ મહિમાકા ભંડાર. આહા..! '**चैतन्यदेव...**' આહાહા..! જગતકે ચાહે જિતને ભંડાર હો, હિરા-માણેકસે લાખોં યોજન ભરે હો, લાખો યોજનમેં હિરા-માણેક (ભરે હો), અરે..! અસંખ્ય યોજનમેં (હો). સ્વયંભૂરમણસમુદ્ર. સ્વયંભૂરમણસમુદ્રમેં અસંખ્ય યોજનમેં હિરા ઔર માણેક ભરે હૈં. નીચે રેતી નહીં હૈ. આહાહા..! ઉસકે આગે યહાં '**सर्वोत्कृष्ट महिमाका भंडार...**' મૈં હૂં. સ્વયંભૂરમણ સમુદ્રમેં અસંખ્ય યોજનમેં અકેલે પત્થરકે રત્ન ભરે હૈં. પત્થરકે રત્ન. યહ ચૈતન્ય રત્ન. આહાહા..!

ઉસકે ગુણકી સંખ્યા ઔર ઉસકી પર્યાયકી સંખ્યા વિસ્મયકારી હૈ, આશ્ચર્યકારી હૈ. કભી લક્ષ્યમેં લિયા નહીં. જિતની મહિમા હૈ, ઉતની મહિમા કભી કી નહીં. ઉતની મહિમા કરે તો સર્વોત્કૃષ્ટ સમ્યગ્દર્શન હુએ બિના રહે નહીં. આહાહા..! સમજમેં આયા? સર્વોત્કૃષ્ટ મહિમાકા ભંડાર. આહાહા..! પૂરી દુનિયાકા ભંડાર હો, પૈસા, લક્ષ્મી, ઇન્દ્રત-કીર્તિ, સ્વયંભૂરમણ સમુદ્ર અસંખ્ય યોજનમેં હૈ. આહાહા..! અસંખ્ય યોજનમેં. ઢાઈ દ્વિપમેં જિતને દ્વિપ-સમુદ્ર હૈં, દૂસરે સમુદ્રસે યહ સમુદ્ર તીન યોજન અધિક હૈ. એક હી. ક્યા કહા વહ? જિતને દરિયા-સમુદ્ર અસંખ્ય હૈં, ઉસકી સંખ્યાકે યોજનસે એક સ્વયંભૂરમણ સમુદ્રકી, સર્વ અસંખ્ય દ્વિપ-સમુદ્રકે યોજનસે, તીન યોજન અધિક હૈ. સબસે તો સમાન, પરંતુ તીન યોજન અધિક હૈ. આહાહા..! વહ અકેલે રત્નસે ભરા હૈ. વહાં મનુષ્ય નહીં હૈ, નહીં તો વહાં લેને જાયે. પશુ હૈ, પશુ. મચ્છ, મગરમચ્છ. અરે..! ઉસમેં સમકિતી અસંખ્ય હૈ. સ્વયંભૂરમણ સમુદ્રમેં. દેખતે હૈં, પરંતુ પત્થર દેખતે હૈં. મેરે આત્માકી ચીજકે આગે પૂરી દુનિયા પત્થર હૈ, પત્થર. મૈં એક આત્મા ઔર પૂરી દુનિયા મેરે જ્ઞાનમેં એક સમયકા જ્ઞેય. આહાહા..! મૈં એક નિશ્ચયસ્વરૂપ, પૂરા લોકાલોક મેરી અપેક્ષાસે સબ વ્યવહાર હૈ. આહાહા..! સ્વઆશ્રય એક નિશ્ચય, પરાશ્રયસે જિતને વિકલ્પ ઉઠે, વહાંસે લેકર પૂરા લોકાલોક, પંચ પરમેષ્ઠી વહ ભી

વ્યવહાર હૈ. એક ઓર એક મૈં આત્મા નિશ્ચય એક ઔર ઉસકે સિવા અનંત આત્મા ઔર અનંત રજકણ, અનંત પરમેશ્વર, સિદ્ધ.. આહાહા..! ઉસસે ભી સર્વોત્કૃષ્ટ ભંડાર મૈં હૂં. આહાહા..! હૈ તો સબમેં ઈતની (સર્વોત્કૃષ્ટતા).

'**सर्वोत्कृष्ट महिमाका भंडार चैतन्यदेव...**' ચૈતન્યદેવ. આહાહા..! પામર પ્રાણીકો કહતે હૈં કિ તૂ ચૈતન્યદેવ (હૈ). આહાહા..! ચૈતન્ય ભગવાન, ચૈતન્યદેવ તૂ હૈ, પ્રભુ! આહાહા..! તુજે એક બીડી પીનેમેં સંતોષ હો જાતા હૈ. તો અનંત-અનંત ગુણકા ભંડાર ચૈતન્યદેવ, તેરી દિવ્ય શક્તિકા પાર નહીં, નાથ! ઔર તૂ ઉસકી મહિમામેં આ જાયે, એક બીડી પીએ ઉસમેં. તલપ લગી હૈ. બહુત અચ્છા. તૂ દેવકા દેવ ચૈતન્યદેવ. આહાહા..!

'**अनादिअनंत...**' ચૈતન્યદેવ અનાદિઅનંત. હૈ.. હૈ ઉસકી આદિ કહાં? હૈ ઉસકા અંત કહાં? ઔર હૈ વહ અનંત સ્વભાવસે ખાલી કહાં? વહ લેતે હૈં, દેખો! '**अनादिअनंत परमपारिणामिकभावमें स्थित है.**' વહ ભાવ લિયા. પહલે કાલ લિયા. ચૈતન્યદેવ અનાદિઅનંત-વહ કાલ. ઔર મેરા ભાવ-'**परमपारिणामिकभावमें स्थित है.**' અકેલા પારિણામિક નહીં. અકેલા પારિણામિક તો પર્યાયકો ભી કહતે હૈં. યહ તો પરમપારિણામિકભાવ. આહાહા..! ચૈતન્યદેવ અનાદિઅનંત અપને પારિણામિકભાવમેં સ્થિત હૈ. આહાહા..! અપના પરમપારિણામિક સ્વભાવ. પારિણામિક અર્થાત્ સહજ સ્વભાવ. પરમ સહજ સ્વભાવ અનંતી-અનંતી શક્તિકા ભંડાર, ઐસા પરમસ્વભાવ સહજ પરિણામ, ઉસમેં મૈં સ્થિત હૂં. આહાહા..! હૈ?

મૈં સ્થિત હૂં, ઐસા નિર્ણય પર્યાય કરતી હૈ. નિર્ણય પર્યાય કરતી હૈ. પરંતુ પર્યાય કહતી હૈ કિ મૈં યહ હૂં. અનાદિઅનંત પરમપારિણામિકભાવમેં મૈં સ્થિત હૂં. આહાહા..! યહ શબ્દ સુને ભી નહીં હો. પૈસેકે આગે કહાં સુને? આહાહા..! '**सर्वोत्कृष्ट महिमाका भंडार चैतन्यदेव अनादिअनंत...**' ચૈતન્યદેવ સર્વોત્કૃષ્ટ મહિમાકા ભંડાર '**परमपारिणामिकभावमें स्थित है.**' પરમસ્વભાવ ત્રિકાલીમેં સ્થિત હૈ. વહ પર્યાયમેં ભી આતા નહીં. ક્યા કહા, સમજમેં આયા? ત્રિકાલી પરમપારિણામિક સ્વભાવ. આહાહા..! જો અનાદિઅનંત મહા ભંડાર, વહ અપની પર્યાયમેં ભી આતા નહીં. વહ તો પંચમ પારિણામિક સ્વભાવ, સહજ ત્રિકાલી જ્ઞાયક સ્વભાવ, ઉસમેં સ્થિત હૈ. તૂ માન તો ભી ઐસા હૈ, ન માન તો ભી ઐસા સ્થિત હૈ. આહાહા..! આહાહા..!

'**परमपारिणामिकभावमें स्थित है.**' ભાવ લિયા હૈ. કાલ તો અનાદિઅનંત. ક્ષેત્ર તો અપનેમેં હૈ, ભાવ યહ હૈ. આહાહા..! દ્રવ્ય તો વસ્તુ હૈ, ક્ષેત્ર અપનેમેં અસંખ્ય પ્રદેશ હૈ, કાલ અનાદિઅનંત, ભાવ પરમપારિણામિકભાવ. આહાહા..! ઈસમેં મૈં સ્થિત

હૂં. અનાદિઅનંત પરમપારિણામિકભાવમેં સ્થિત હૂં. અભી તો ભવિષ્ય આયા નહીં હૈ ન? ભૂતકાલ તો ચલા ગયા ન? ચલા ગયા ઔર નહીં આયા હો, મૈં તો અનાદિઅનંત (હૂં). આદિ ઔર અંત બિના અપના પંચમ પારિણામિક સ્વભાવ, જો સર્વોત્કૃષ્ટ ગુણકા ભંડાર હૈ, ઉસમેં સ્થિત હૂં. આહાહા..! કિતનોં તો યહ ભાષા સુની ન હો સંપ્રદાયમેં. આહા..! ઔર વિરોધ કરે.

મૈં અસ્તિ વસ્તુ. મૈં અસ્તિ-વસ્તુ. અનાદિઅનંત-કાલ. અપને ક્ષેત્રમેં, પંચમ પારિણામિકભાવમેં સ્થિત. આહાહા..! ગજબ બાત! ઐસા પર્યાય નિર્ણય કરતી હૈ. પંચમભાવમેં કહાં (નિર્ણય કરના હૈ?). મૈં મેરે ક્ષેત્રમેં અનાદિઅનંત કાલમેં... આહાહા..! પરમ જ્ઞાયક પંચમભાવ, જ્ઞાયકભાવ ઉસમેં મૈં સ્થિત હૂં. દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાલ, ભાવ ચાર આ ગયે. આહાહા..! ઐસી ચીજકે આગે કૌન-સી ચીજકી મહિમા કરે? આહાહા..! ઐસા પ્રભુ.. આહાહા..! '**પરમપારિણામિક ભાવમેં સ્થિત હૈ.**' કૌન? '**સર્વોત્કૃષ્ટ મહિમાકા ભંડાર ચૈતન્યદેવ...**' આહાહા..! વહ મૈં. આહાહા..!

'**મુનિરાજને (નિયમસારકે ટીકાકાર શ્રી પદ્મપ્રભમલધારીદેવને) ઈસ પરમપારિણામિક ભાવકી ધુન લગાયી હૈ.**' નિયમસાર દોપહરકો પઢતે હૈં ન. ક્યા ઉસમેં પરમપારિણામિક ભાવકો ગાયા હૈ! આહાહા..! વહાં તક લેંગે, અભી આજ આયેગા. પરમપારિણામિક ભાવ આધાર ઔર દ્રવ્ય આધેય. એઈ..! ક્યા કહા? ઉસમેં આયેગા. દ્રવ્ય અર્થાત્ વસ્તુ-ગુણ, ગુણ. વહાં દ્રવ્ય કહા. ત્રિકાલી વસ્તુ હૈ ન. ત્રિકાલી ગુણોંકા આધેય ઔર ઉસકા આધાર પંચમ પારિણામિક ભાવ. આહાહા...! ત્રિકાલી પરમભાવકે આધારસે વહ ગુણ હૈ. આહાહા..! કોઈ પર્યાયકે આધારસે યા રાગકે આધારસે, નિમિત્તકે આધારસે વહ ગુણ હૈ નહીં. આહાહા..! ઐસા મહિમાવંત આત્મા સુના નહીં હૈ. આહાહા..! અરે..! જીવકો સ્વંયકી જાતકો છોડકર દૂસરેકી મહિમાકા પાર નહીં. આહાહા..! એક કપડા અચ્છા આયે તો.. આહાહા..! જરીવાલી અચ્છી.. ઓહોહો..! પુરણપોલી ઔર લડ્ડુ, પત્તરવેલિયાકે પકોડે ઘીમેં તલે હુએ આયે (તો) ખુશ-ખુશ હો જાય. અરે..! પ્રભુ! ક્યા હૈ? પ્રભુ! વહ તો મિટ્ટી હૈ ન. વહ તો જડ હૈ ન. આહાહા..! તેરે ગુણભંડારકે આગે વહ તો જડ હૈ, પ્રભુ! ઉસકી તો કોઈ કિમત નહીં હૈ. આહાહા..! તેરે એક-એક ગુણકી પર્યાયકી કિમતકા પાર નહીં. તો તેરે દ્રવ્ય ગુણકી કિમતકી તો ક્યા બાત કરની! આહાહા..!

ઐસા જો ભગવાન.. આહાહા..! ઉસે પદ્મપ્રભમલધારીદેવને '**ઈસ પરમપારિણામિક ભાવકી ધુન લગાયી હૈ.**' જહાં-તહાં કારણપરમાત્મા, કારણપરમાત્મા, કારણપરમાત્મા. આહાહા..! કારણજીવ. ઐસા શબ્દ લિયા હૈ. પદ્મપ્રભમલધારીદેવ. આહાહા..! કારણજીવ.

યહ ક્યા? કારણજીવ ઔર કાર્યજીવ? કહીં શબ્દ સુને ન હો. ત્રિકાલી ભગવાન પરમાત્મા અનાદિઅનંત ગુણકા ભંડાર, પરિપૂર્ણ ગુણકા ભંડાર વહ કારણજીવ, વહ કારણજીવ, વહ કારણઆત્મા, વહ કારણપરમાત્મા, કારણભગવંત. ઉસમેંસે પર્યાય પૂર્ણ પ્રગટ હો સર્વજ્ઞ પરમાત્માકી, વહ કાર્યપરમાત્મા, વહ કાર્યજીવ. વહ કારણજીવ, યહ કાર્યજીવ. આહાહા..!

જીવમેં કારણ ઔર કાર્ય. દૂસરી ચીજ કારણ ઔર આત્મા કાર્ય, વહો તો દૂર રહ ગયા. અથવા આત્મા કારણ ઔર દૂસરી વસ્તુ કાર્ય, આત્મા કરે ઔર બનાયે. આહાહા..! વહ તો કુછ હૈ હી નહીં. એક ચીજ દૂસરી ચીજકો છૂતી નહીં તો કરે કિસકો? આહાહા..! યહાં તો કહતે હૈં, તેરા ભગવાન કારણજીવ આહાહા..! જિસે કારણ પારિણામિક કહા, કારણ પારિણામિક સ્વભાવ. કારણ પરમપારિણામિક સ્વભાવ. આહાહા..! ઉસકી ધુન લગાયી હૈ, નિયમસારમેં. જગહ-જગહ ગાથામેં કારણપરમાત્મા, કારણપરમાત્મા... ઉસે બતાનેકો કારણઅજીવ, કારણપરમાણુ ઐસા પાઠ લિયા હૈ. કારણપરમાણુ ઔર કાર્યપરમાણુ. પ્રત્યેક સ્કંધ કારણ ઈસલિયે કારણપરમાણુ. ઔર સ્કંધમેંસે ભિન્ન પડ જાય વહ કાર્યપરમાણુ. આહાહા..! યહ કારણપરમાત્મા ત્રિકાલ ઔર ઉસકી પર્યાય પૂર્ણ હો જાય વહ કાર્યપરમાત્મા, વહ કાર્યજીવ. આહાહા..! અરેરે..! જીવકી વ્યાખ્યા સુની ન હો.

ઐસા આત્મા તીન લોકકે નાથ પરમાત્મા વીતરાગદેવ કહતે હૈં. પ્રભુ! મૈં હૂં ઉતના હી તૂં હૈ. આહાહા..! માત્ર વસ્તુ અલગ હૈ. બાકી મૈં હૂં ઉતના હી તૂ હૈ ઔર તૂ હૈ ઉતના હી મૈં હૂં. આહાહા..! આહાહા..! મુજમેં ઔર તેરેમેં ફર્ક નહીં હૈ, પ્રભુ! પર્યાયમેં તુને ફર્ક કિયા હૈ, અબ છોડ દે. મુજસે તુને પર્યાયમેં ફર્ક કિયા, પ્રભુ! વહ ફર્ક છોડ દે. વહ ફર્ક છોડનેકી તાકત તુજમેં હૈ. આહાહા..! ઔર મેરેમેં જો અનંતી પર્યાયેં હુયી, ઐસી તેરેમેં અનંતી હોગી, ઐસા સામર્થ્ય તેરેમેં હૈ. આહાહા..! ઐસા આત્મા. કહા ન?

'**યહ પંચમ ભાવ પવિત્ર હૈ,...**' આહાહા..! ઉદયભાવ રાગાદિ હૈ વહ તો અપવિત્ર હૈ. દૂસરે ચાર ભાવ પવિત્ર હૈ, પરંતુ એક સમયકી સ્થિતિ હૈ. ભલે ક્ષાયિકભાવ હો, પરંતુ એક સમયકી સ્થિતિ હૈ. આહાહા..! યહ પરમપારિણામિક ભાવ ત્રિકાલી ભગવાન આદિ ઔર અંત બિનાકી ચીજ.. આહાહા..! પવિત્ર હૈ. મહાપવિત્ર હૈ. '**મહિમાવંત હૈ.**' આહાહા..! પૂર્ણ ચીજ હૈ વહ પવિત્ર હૈ ઔર મહા મહિમાવંત હૈ. આહાહા..! '**ઉસકા આશ્રય કરનેસે...**' ઉસકા આશ્રય કરનેસે, ઉસ ઓર જાનેસે, ઉસકા અવલંબન લેનેસે '**શુદ્ધિકે પ્રારંભસે લેકર...**' શુદ્ધિકી શુરૂઆત વહાંસે હોતી હૈ. આહાહા..! પરિપૂર્ણ પંચમ પારિણામિકભાવ, પરમ પારિણામિકભાવકે આશ્રયસે શુદ્ધિ ઉત્પન્ન હોતી હૈ.

સમકિતકી ઉત્પત્તિ વહાંસે હોતી હૈ. આહાહા..! સમકિતકી ઉત્પત્તિકા વહ બહુત કહતા થા ન? કાંતિ ઈશ્વર. મુંબઈવાલા. પત્ર નિકાલતા હૈ ન. ઉસમેં બહુત લિખતા થા, શુભભાવસે ઐસા હોતા હૈ, ઐસા હોતા હૈ, ઐસા હોતા હૈ. લેકિન ઈસ બાર સુના, '**पस्सदि जिणसासणं**' એક ઘણ્ટા ઉસકી પરિભાષા સુની. ઉસકે બાદ વહ સ્વયં બોલા બેચારા, મહારાજ! હમેં ભાવદિગંબર આપને બનાયા. હમ દ્રવ્યદિગંબર-સંપ્રદાયકે દિગંબર થે. ઉસને વિરોધ કિયા થા, નિંદા કરતા થા માસિક પત્રમેં. લોગ બૈઠે થે ઔર બોલા થા. મુજે-હમે ભાવદિગંબર બનાયા. હમારા દ્રવ્યદિગંબરમેં જન્મ થા. પરંતુ દિગંબર ક્યા ચીજ હૈ? દિગંબર કોઈ પક્ષ યા સંપ્રદાય નહીં હૈ. કોઈ પંથ નહીં હૈ. આહાહા..! વહ તો વસ્તુકા સ્વરૂપ હૈ. યહ ક્યા કહતે હૈં? વહ તો વસ્તુકા સ્વરૂપ હૈ.

પંચમ પારિણામિક ભાવ, ઔર ઉસકી પરિણતિ વહ જૈનશાસન. આહાહા..! જૈનશાસન પર્યાય હૈ. જૈનશાસન ગુણ-દ્રવ્ય નહીં. આહાહા..! ક્યા કહા સમજે? ધર્મ કહો કિ જૈનશાસન, વહ પર્યાય હૈ. વહ પંચમ પારિણામિક ભાવ નહીં. પંચમ પારિણામિક ભાવકે આશ્રયસે પ્રગટ હુયી પર્યાય, વહ જૈનશાસન હૈ. આહાહા..! ઉસે કોઈ શુભભાવ યા ફલાને સંહનનકી જરૂરત હૈ ઐસા નહીં હૈ. ઐસા ભગવાન પૂર્ણ શક્તિ ઔર સત્તાવાન, પૂર્ણ સત્તાવાન.. આહાહા..! પૂર્ણ સત્તાવાલા. પ્રત્યેક ગુણમેં પૂર્ણ સત્તાવાલા. આહાહા..! ઉસકી જો પૂર્ણ પર્યાય હો ઉસકો પરમાત્મા-કાર્યપરમાત્મા કહતે હૈં. આહાહા..! ઈસ દશાકો કારણપરમાત્મા (કહતે હૈં). પૂર્ણ પરમાત્મા શક્તિવંત મહા ભગવાન ભંડાર કારણપરમાત્મા હૈ. ઉસકે અવલંબનસે, ઉસકે આશ્રયસે કેવલજ્ઞાન આદિ હોતા હૈ, વહ કાર્યપરમાત્મા હૈ. આહાહા..! ઐસી પદ્મપ્રભમલધારીદેવને ધુન લગાયી હૈ.

મુમુક્ષુ :- રહસ્ય તો આપને ખોલા.

ઉત્તર :- આહાહા..! '**પંચમ ભાવ પવિત્ર હૈ, મહિમાવંત હૈ. ઉસકા આશ્રય કરનેસે શુદ્ધિકે પ્રારંભસે...**' શુદ્ધિ-સમ્યગ્દર્શનકી શુદ્ધિકે પ્રારંભસે, ત્રિકાલીકે આશ્રયસે શુરૂઆત હોતી હૈ. આહાહા..! બાકી કોઈ ક્રિયાકાંડસે શુરૂઆત હોતી નહીં. આહાહા..! ઐસા કઠિન લગતા હૈ. '**ઉસકા આશ્રય કરનેસે શુદ્ધિકે પ્રારંભસે...**' શુદ્ધિકી પ્રારંભતા. શુભ-અશુભ શુદ્ધિ નહીં હૈ. શુભભાવ ઔર અશુભભાવ શુદ્ધિ નહીં હૈ. આહાહા..! '**શુદ્ધિકે પ્રારંભસે લેકર પૂર્ણતા પ્રગટ હોતી હૈ.**' કેવલજ્ઞાન ઉસકે અવલંબનસે ઉત્પન્ન હોતા હૈ. સમ્યગ્દર્શન ઉસકે અવલંબનસે, સમ્યગ્જ્ઞાન ઉસકે અવલંબનસે, સમ્યક્ચારિત્ર ઉસકે અવલંબનસે, શુક્લધ્યાન ઉસકે અવલંબનસે, કેવલજ્ઞાન ઉસકે અવલંબનસે (પ્રગટ હોતા હૈ). આહાહા..! જો કોઈ પૂર્ણ દશા, પ્રારંભસે લેકર પૂર્ણતા પ્રગટ હોતી હૈ. ઉસકે સિવા કોઈ આશ્રય કરને લાયક નહીં હૈ. (શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)